

Звіт

**народного депутата України
М.О. Фролова**

**про роботу
у 2015 році**

Київ-Запоріжжя-2016

ЗМІСТ

Законотворча діяльність	5-46
Зміст проектів законів	6-46
Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо відновлення норм, які передбачають звільнення від сплати земельного податку	7-8
Про внесення змін до статті 213.3 Податкового кодексу України щодо послаблення податкового навантаження на заклади у яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячі будинки сімейного типу, прийомні чи багатодітні сім'ї	9
Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності» (щодо процедур закупівель установами (розпорядниками бюджетних коштів) освіти, науки, культури, охорони здоров'я)	10
Про внесення змін до Бюджетного кодексу України (щодо забезпечення можливості вищих навчальних закладів розміщувати кошти на рахунках установ державних банків)	11-12
Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо оподаткування поворотної фінансової допомоги)	13-14
Про внесення змін до Митного кодексу України щодо підтримки вищих навчальних закладів та наукових установ державної форм власності, евакуйованих із тимчасово окупованої території Донецької або Луганської областей	15-16
Про внесення змін до статті 168 Податкового кодексу України (щодо удосконалення порядку сплати (перерахування) податку до бюджету)	17
Про внесення змін до Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів»	18-19
Проект Постанови Верховної Ради України «Про відзначення 100-ї річниці Української революції 1917 – 1921 років»	20-21
Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо масштабного стимулювання вітчизняного виробництва, залучення прямих іноземних інвестицій та розвитку малого та середнього підприємництва)	22-25
Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання розвитку ринку вживаних товарів	26-28
Про загальні засади створення і функціонування вільних митних зон промислового типу та здійснення на їх територіях промислово–виробничої діяльності	29-30
Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування у вільних митних зонах промислового типу	31
Про внесення змін до Митного кодексу України щодо вільних митних зон промислового типу	32-33
Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України (щодо удосконалення механізму справляння податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки)	34-36

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінансування капітальних ремонтів багатоквартирних будинків	37-38
Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податкової лібералізації	39-40
Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей кримінального провадження в податкових відносинах та питань адміністрування податків і зборів	41-46
Депутатські запити	47
Робота в окрузі	48-50
Висвітлення діяльності народного депутата України в засобах масової інформації	51

Микола Олександрович Фролов

Обраний народним депутатом по одномандатному виборчому округу №76 (Орджонікідзевський, Хортицький райони міста Запоріжжя).

Дата набуття депутатських повноважень - 27 листопада 2014р.

Член депутатської фракції партії «Блок Петра Порошенка».

Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики з 04.12.2014.

Член Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань проведення технічної експертизи будівельних робіт та перевірки ефективності використання бюджетних коштів при будівництві мостових переходів через річку Дніпро в місті Запоріжжя з 15.07.2015.

Член міжпарламентської комісії зі співробітництва Верховної Ради України та Національних Зборів Республіки Білорусь.

Член групи з міжпарламентських зв'язків з Республікою Корея.

Член групи з міжпарламентських зв'язків з Австрійською Республікою.

Член групи з міжпарламентських зв'язків з Фінляндською Республікою.

Законотворча діяльність

Протягом 2015 р. народний депутат України М.О. Фролов взяв участь у 90 пленарних засіданнях Верховної Ради України та у 22 засіданнях Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики.

За вказаний період народним депутатом України М.О. Фроловим зареєстровано 18 проектів законів, подано поправки до 3 проектів законів.

**Зміст проектів законів
розроблених та поданих на розгляд
Верховної Ради України
народним депутатом України
М.О. Фроловим**

**Про внесення змін до Податкового кодексу України
щодо відновлення норм, які передбачають звільнення від сплати
земельного податку**

Реєстраційний номер 1850-1

Законопроектом пропонується відновити норми в податковому законодавстві в частині надання пільг на сплату земельного податку, що розповсюджується на заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва; дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ; дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

Аргументи для їх відновлення є наступні.

Податковим кодексом до прийняття Закону України від 28.12.2014 №71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» було передбачено, що пільгою на сплату земельного податку користуються заповідники, у тому числі історико-культурні, національні природні парки, заказники (крім мисливських), парки державної та комунальної власності, регіональні ландшафтні парки, ботанічні сади, дендрологічні і зоологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва; дослідні господарства науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ; дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

Однак, цитований закон виклав у новій редакції ст. 282 Податкового кодексу України, в результаті чого скоротився перелік юридичних осіб, яким надається пільга на сплату земельного податку.

Таким чином, до числа платників земельного податку, зокрема, потрапили заповідники, національні природні парки, бюджетні заклади культури, науки, освіти тощо.

Крім того, за даними Держкомстату України в Україні станом на 2012-2013 навчальний рік нараховується 19672 загальноосвітніх середніх шкіл та 16700 дошкільних навчальних закладів.

Отже, частина наукових установ та організацій, навчальних закладів, що повністю утримуються за рахунок бюджетних коштів, повинні будуть сплачувати земельний податок в розмірах, що перевищує їх фінансування або становить значну його частину. Тому даний законопроект підготовлений з метою відновлення надання пільг на сплату земельного податку для заповідників, національних природних парків, закладів науки, освіти тощо.

**Про внесення змін до статті 213.3 Податкового кодексу України
щодо послаблення податкового навантаження на заклади у яких виховуються
діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування,
дитячі будинки сімейного типу, прийомні чи багатодітні сім'ї**

Реєстраційний номер 2157

Проектом Закону пропонується закріпити норму, відповідно до якої легкові автомобілі (конфісковані в установленому порядку, а також ті, за якими не звернувся власник до закінчення терміну їх зберігання під митним контролем), що безоплатно передані закладам, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячим будинкам сімейного типу, прийомним чи багатодітним сім'ям, у кількості, що не перевищує необхідних потреб відповідного закладу або сім'ї, за зверненням служби у справах дітей.

Такі зміни пропонуються з огляду на те, що Законом України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування» (№ 2342-IV від 31.05.2005) передбачені заходи щодо додаткового матеріального забезпечення таких дітей. Зокрема, передбачено, що з метою поліпшення матеріального забезпечення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, органи доходів і зборів зобов'язані безоплатно передавати закладам, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячим будинкам сімейного типу, прийомним сім'ям дитячі речі, м'який інвентар, транспортні засоби тощо, затримані органами доходів і зборів і конфісковані в установленому порядку, а також ті, за якими не звернувся власник до закінчення терміну їх зберігання під митним контролем, у кількості, що не перевищує необхідних річних потреб відповідного закладу або сім'ї, за зверненням служби у справах дітей.

Відтак, надаючи державну підтримку (у формі конфіскованих легкових автомобілів в установленому порядку, а також, за якими не звернувся власник до закінчення терміну їх зберігання під митним контролем) закладам і сім'ям, у яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячих будинків сімейного типу, прийомним чи багатодітним сім'ям, законодавство України обтяжує такі заклади і сім'ї необхідністю сплати акцизного податку, що у багатьох випадках є для них непосильним.

Тому законопроект має на меті підвищення державної підтримки закладів, у яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячих будинків сімейного типу, прийомних чи багатодітних сімей.

**Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності»
(щодо процедур закупівель установами (розпорядниками бюджетних коштів) освіти, науки, культури, охорони здоров'я)**

Реєстраційний номер 2158

Метою Закону України «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності» від 24.05.2012 № 4851-VI із змінами (далі-Закон) є встановлення правових та економічних засад здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності. У зв'язку з тим, що при закупівлі послуг з забезпечення холодною та гарячою водою, газо- та електропостачання, опалення відсутні принципи здійснення закупівель пропонується статтю 4 Закону доповнити пунктом 14 такого змісту: «послуг з постачання холодної та гарячої води, водовідведення, газо- та електропостачання, опалення, які надаються установам (розпорядникам бюджетних коштів) освіти, науки, культури, охорони здоров'я».

Проект Закону України Про внесення змін до Закону «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності» щодо процедур закупівель, на які не розповсюджується дія цього Закону розроблено з метою вчасного укладання договорів з постачання холодної та гарячої води, водовідведення, газо- та електропостачання, опалення, які надаються установам (розпорядникам бюджетних коштів) освіти, науки, культури, охорони здоров'я; економії бюджетних коштів – непотрібно оплачувати публікацію оголошень у міжнародному інформаційному виданні з питань державних закупівель Уповноваженого органу; економії робочого часу працівників, які займаються державними закупівлями додатково від основних посадових обов'язків без оплати.

**Про внесення змін до Бюджетного кодексу України
(щодо забезпечення можливості вищих навчальних закладів
розміщувати кошти на рахунках установ державних банків)**

Реєстраційний номер 2327

Проект Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо забезпечення можливості вищих навчальних закладів розміщувати кошти на рахунках установ державних банків» розроблено з метою забезпечення належного функціонування вищих навчальних закладів та надання їм фінансової автономії шляхом забезпечення права передбаченого Законом України «Про вищу освіту» на розміщення власних надходжень на поточних та/або вкладних (депозитних) рахунках установ державних банків.

Проект Закону України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо забезпечення можливості вищих навчальних закладів розміщувати кошти на рахунках установ державних банків» розроблено з метою створення умов для вищих навчальних закладів розміщувати кошти на рахунках установ державних банків. Закон України «Про вищу освіту» від 1 липня 2014 року № 1556-VII та Бюджетний кодекс України від 08 липня 2010 № 2456-VI по-різному вирішують питання щодо розміщення на поточних рахунках у банках державного сектору власних надходжень державних і комунальних вищих навчальних закладів.

Відтак, Закон закріплює норму, згідно якої власні надходження державних і комунальних вищих навчальних закладів, наукових установ, отримані від плати за послуги, що надаються згідно з освітньою, науковою та навчально-виробничою діяльністю, благодійні внески та гранти відповідно до рішення, прийнятого вченою радою вищого навчального закладу, наукової установи, зараховуються на спеціальні реєстраційні рахунки, відкриті в територіальному органі центрального органу виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, або на поточні та/або вкладні (депозитні) рахунки установ державних банків. Зазначені доходи, а також відсотки, отримані від розміщення коштів вищого навчального закладу, наукової установи на вкладних (депозитних) рахунках в установах державних банків, включаються до фінансового плану (кошторису) вищого навчального закладу, наукової установи і можуть використовуватися на придбання майна і його використання, капітальне будівництво та ремонт приміщень, поліпшення матеріально-технічного, навчально-лабораторного, навчально-методичного забезпечення освітнього

процесу тощо в межах статутної діяльності вищого навчального закладу, наукової установи (абз. 2 ч. 2 статті 70).

Водночас БКУ закріплює положення згідно з якими розміщення на поточних рахунках у банках державного сектору власних надходжень державних і комунальних вищих навчальних закладів, наукових установ та закладів культури, отриманих як плата за послуги, що надаються ними згідно з основною діяльністю, благодійні внески та гранти здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (ч. 9 статті 13, абз. 4 ч. 2 статті 78).

Втім, на сьогодні це питання є законодавчо врегульованим і не потребує створення додаткових механізмів відкриття рахунків у державних банках для державних і комунальних вищих навчальних закладів, але створює перепони для реалізації права державних і комунальних вищих навчальних закладів, наукових установ розміщувати власні надходження, отримані від плати за послуги, на поточних та/або вкладних (депозитних) рахунках установ державних банків.

Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо оподаткування поворотної фінансової допомоги)

Реєстраційний номер 2328

Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо оподаткування поворотної фінансової допомоги)» розроблено з метою усунення прогалини податкового законодавства України щодо оподаткування поворотної фінансової допомоги. Законопроектом передбачається внести зміни до Податкового кодексу України, відповідно до яких його положення буде доповнено нормою, що дозволить платникам податку на прибуток підприємств зменшувати свій фінансовий результат до оподаткування на суму поверненої поворотної фінансової допомоги, що була отримана до 01.01.2015 р. та включена до складу доходів платників податків.

Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 р. № 71-VIII, надалі - Закон, який набув чинності з 01.01.2015 р., змінено положення Податкового кодексу України, що врегульовують порядок обчислення та сплати податку на прибуток підприємств.

До 01.01.2015 р. при поверненні позикодавцям сум поворотної фінансової допомоги, що раніше були включені до складу доходів платників податків, останні мали можливість збільшувати суму своїх витрат на суму поверненої поворотної фінансової допомоги.

Проте на сьогодні у зв'язку з набуттям Законом чинності Податковий кодекс України не містить норми, яка б дозволяла включати відповідні суми до складу витрат або зменшувати фінансовий результат до оподаткування на розмір повернутих платниками податків сум поворотної фінансової допомоги.

Це має наслідком створення штучного оподаткування не прибутку підприємств, а тимчасово наданих для поповнення обігових активів платників податку коштів у вигляді поворотної фінансової допомоги (зокрема безпроцентних позик). Вказана ситуація створює додаткове податкове навантаження на платників податку та може негативним чином відобразитися на їх господарській діяльності та фінансовому стані, що може потягнути виникнення негативних соціальних наслідків.

Крім того, внесені Законом зміни до Податкового кодексу України створюють передумови для того, щоб вітчизняні підприємства не залучали кошти в іноземній валюті у іноземних партнерів згідно договорів про надання поворотної фінансової допомоги. В свою чергу, це впливає на зменшення інвестиційної привабливості економіки України.

Метою законопроекту є полегшення ведення бізнесу в Україні та підвищення інвестиційної привабливості України, зокрема:

- усунення недоліків чинного законодавства, які створюють штучне оподаткування тих сум, що не є по своїй суті прибутком платників податку (зменшення податкового навантаження);

- приведення норм Податкового кодексу України до таких основних засад податкового законодавства України як нейтральність оподаткування та стабільність;

- стимулювання вітчизняних платників податків до залучення за кордоном коштів у вигляді поворотної фінансової допомоги.

Для цього законопроектом передбачається внести зміни до пункту 18 підрозділу 4 Розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, відповідно до яких його положення буде доповнено нормою, що дозволить платникам податку на прибуток підприємств зменшувати свій фінансовий результат до оподаткування на суму поверненої поворотної фінансової допомоги, що була отримана до 01.01.2015 р. та включена до складу доходів платників податків.

Про внесення змін до Митного кодексу України щодо підтримки вищих навчальних закладів та наукових установ державної форми власності, евакуйованих із тимчасово окупованої території Донецької або Луганської областей

Реєстраційний номер 2813

Законопроект передбачає тимчасове до 1 січня 2020 року звільнення від оподаткування ввізним митом при ввезенні на митну територію України наукового, лабораторного і дослідницького обладнання, реактивів, зразків, наукової літератури тощо, що ввозяться евакуйованими із зони АТО вищими навчальними закладами та науковими установами державної форми власності виключно для провадження освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності.

На сьогодні з окупованої російськими терористичними військами території України евакуйовані понад 25 університетів і наукових установ. Натомість, уся їх наукова база (обладнання, бібліотеки, приміщення тощо) залишилися в руках окупантів.

Розташовані в нових місцях вищі навчальні заклади та наукові установи для забезпечення навчального процесу та виконання наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності відновлюють свою матеріально-технічну базу з різних джерел, у тому числі за рахунок допомоги зарубіжних вищих навчальних закладів і наукових установ. Ввезення наукового, лабораторного і дослідницького обладнання та комплектуючих і матеріалів до нього, реактивів, зразків, наукової літератури потребує сплати мита. В умовах обмеженості фінансових ресурсів використання вищими навчальними закладами та науковими установами такої зарубіжної допомоги суттєво ускладнюється та часом унеможливується.

Реалізація проекту Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо підтримки вищих навчальних закладів та наукових установ державної форми власності, евакуйованих із тимчасово окупованої території Донецької або Луганської областей» дозволить відновити матеріальну базу евакуйованих із зони АТО вищих навчальних закладів і наукових установ державної форми власності та забезпечити необхідні умови для роботи українських вчених, які опинилися у вкрай скрутному становищі через російську агресію. Також законопроект сприятиме ефективному використанню наявного кадрового потенціалу евакуйованих установ.

Реалізація проекту Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України щодо підтримки вищих навчальних закладів та наукових установ державної форми власності,

евакуйованих із тимчасово окупованої території Донецької або Луганської областей» дозволить відновити матеріальну базу евакуйованих із зони АТО вищих навчальних закладів і наукових установ державної форми власності та забезпечити необхідні умови для роботи українських вчених, які опинилися у вкрай скрутному становищі через російську агресію. Також законопроект сприятиме ефективному використанню наявного кадрового потенціалу евакуйованих установ.

Про внесення змін до статті 168 Податкового кодексу України

(щодо удосконалення порядку сплати (перерахування) податку до бюджету)

Реєстраційний номер 2816

Відповідно до ст. 93 Цивільного кодексу України місцезнаходженням юридичної особи є фактичне місце ведення діяльності чи розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування діяльністю юридичної особи (переважно знаходиться керівництво) та здійснення управління і обліку.

Відповідно до пп. 168.4.3, 168.4 ст. 168 Податкового кодексу України від 02.12.10 № 2755-VI (надалі - ПКУ), суми податку на доходи, нараховані юридичною особою на користь фізичних осіб, за звітний період перераховуються до місцевого бюджету за місцезнаходженням такого відокремленого підрозділу.

У разі, якщо відокремлений підрозділ не уповноважений нараховувати (сплачувати) податок на доходи фізичних осіб, за такий відокремлений підрозділ усі обов'язки податкового агента виконує юридична особа за своїм місцем реєстрації, як платник податків і зборів за основним місцем обліку (п. 64.1 ст. 64 ПКУ).

У більшості випадків місцеві бюджети втрачають надходження у вигляді податку на доходи фізичних осіб від юридичних осіб, що мають інші відокремлені підрозділи, що розташовані та проводять діяльність на території одних населених пунктів, а зареєстровані в інших населених пунктах.

Метою запропонованих змін є вдосконалення податкового законодавства у частині справляння податків за фактичним місцем діяльності підприємств, що сприятиме наповненню місцевих бюджетів та розвитку соціальної інфраструктури населених пунктів.

Для реалізації зазначеної мети законопроектом пропонується внести відповідні зміни до підпунктів 168.4.2, 168.4.3 та 168.4.4 пункту 168.4 статті 168 Податкового кодексу України, прийняття яких дозволить удосконалити порядок справляння податку на доходи усіх без виключення юридичних осіб за місцем здійснення їх фактичної діяльності.

Про внесення змін до Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів»

Реєстраційний номер 2085а

Метою законопроекту є уникнення зупинки виробництва на вітчизняних автомобілебудівних підприємствах після 1 січня 2018 року. Основним завданням законопроекту є надання можливості адаптації виробництва транспортних засобів до поетапного запровадження в нашій країні вимог екологічної безпеки, які відповідають міжнародним природоохоронним нормам щодо колісних транспортних засобів.

Автотранспорт України, парк якого налічує близько 7,5 млн автомобілів, є одним з найбільших забруднювачів навколишнього природного середовища в країні. Зокрема, він утворює забруднення атмосферного повітря приблизно такого обсягу, як енергетична галузь або разом взяті всі інші галузі національної економіки. Негативний екологічний вплив автотранспорту особливо відчутний у містах, де викиди автомобілів становлять 80-90 % від усіх шкідливих викидів в атмосферне повітря, а також уздовж автомагістралей, де концентрація забруднюючих речовин часто перевищує гранично допустимі рівні до 3-5 разів. Загалом рухомий склад автотранспорту поширює свій негативний вплив на великі території, в тому числі зони відпочинку та рекреації людей, а також тваринний і рослинний світ. Окрім того, автомобільний транспорт є одним з основних джерел викидів парникових газів, що спричиняють глобальну зміну клімату.

Закон України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів» передбачає поетапне введення в Україні екологічних вимог до колісних транспортних засобів, що прийняті Європейською економічною комісією ООН (та еквівалентних ним вимог Європейського Союзу), заборону ввезення в країну та виробництва в країні автомобілів і двигунів, які не відповідають цим вимогам, що загалом має забезпечити комплексне вирішення природоохоронних проблем, стимулювання вітчизняної промисловості до розроблення сучасних економічних й екологічно більш чистих двигунів внутрішнього згорання, високоякісних автомобільних бензинів і дизельних палив та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних перевізників.

Різкий спад виробництва автомобільної галузі внаслідок економічної кризи ставить під загрозу виконання передбаченого законодавством графіку введення екологічних норм

ЄВРО-6 з 1 січня 2018 року. Зважаючи на низький рівень продажів, автомобілебудівні підприємства будуть неспроможні перейти до освоєння випуску нових моделей автомобілів.

Законопроектом пропонується дозволити після 1 січня 2016 року ввезення в Україну, виробництво і реєстрацію транспортних засобів, які мають чинний сертифікат або інший документ про підтвердження відповідності, виданий до 31 грудня 2015 року згідно із законодавством України, який підтверджує, що конструкція даного транспортного засобу відповідає екологічним нормам не нижче рівня ЄВРО-4, а також після 1 січня 2018 року ввезення в Україну, виробництво і реєстрацію транспортних засобів, які мають чинний сертифікат або інший документ про підтвердження відповідності, виданий до 31 грудня 2017 року згідно із законодавством України, який підтверджує, що конструкція даного транспортного засобу відповідає екологічним нормам не нижче рівня ЄВРО-5.

Реалізація норм законопроекту дозволить уникнути зупинці виробництва на автомобілебудівних підприємствах, зберегти робочі місця в галузі, що в свою чергу сприятиме загальному покращенню якості життя населення, а також зменшенню матеріальних втрат, зокрема, у виробничій сфері.

Проект Постанови Верховної Ради України

«Про відзначення 100-ї річниці Української революції 1917 – 1921 років»

Реєстраційний номер 2116а

Метою проекту Постанови є створення належних умов для підготовки та відзначення на державному рівні 100-ї річниці від початку Української революції 1917–1921 років для збереження і розвитку традицій української державності, підвищення патріотизму, громадської свідомості та суспільної активності громадян, їхньої готовності відстоювати незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України.

Українська революція 1917–1921 рр. є одним із найважливіших етапів в історії українського державотворення. В ході революції, яка розпочалась у лютому в тодішній Російській імперії, український народ після тривалого процесу русифікації, національного та соціального поневолення створив свою незалежну державу і, кілька років підтримуючи її існування, продемонстрував своє тверде прагнення до самостійного і демократичного розвитку.

Українська революція продемонструвала, що ідея незалежності України живе у різних соціальних верствах суспільства. За чотири роки процес національного будівництва зробив величезний крок уперед. У цьому розумінні український народ йшов тим магістральним шляхом історичного прогресу, яким йшли інші народи, що здобули державну незалежність у ХХ ст.

22 січня 1918 року прийнято IV Універсал Української Центральної Ради, яким проголошено повна незалежність Української Народної Республіки.

Українська державність у 1917–1921 роках отримала визнання міжнародної спільноти. У цілому більше 20 країн визнали суверенітет України.

В ході революції вперше за багато століть іноземного поневолення практично втілено ідею соборності українських земель, що було оформлено прийняттям 22 січня 1919 року Акту Злуки УНР і ЗУНР.

Саме в ході Української революції 1917–1921 років як державні символи були утверджені Тризуб, синьо-жовтий прапор та Гімн «Ще не вмерла Україна».

На жаль, українському народу в роки революції 1917–1921 років не вдалося втримати незалежність. Україна стала жертвою зовнішньої агресії і була в ході чотирьохрічної війни окупована військами більшовицького режиму, який захопив владу у Росії.

Проте здобуті досвід і уроки революції стали надбанням наступних поколінь борців за Українську державу. І сьогоднішня незалежна і суверенна українська держава є наступником традицій Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки.

Пам'ять про спільне минуле, про героїчні сторінки української історії є важливою складовою консолідації суспільства. На сьогодні у Україні далеко не всі сторінки історії Української революції 1917–1921 років є належно вивченими, українське суспільство недостатньо знає події та героїв визвольної боротьби за державність у XX столітті.

Вшанування на загальнодержавному рівні 100-річчя Української революції приверне увагу до історичної спадщини Українського народу, сприятиме консолідації суспільства довкола спільного минулого і сприятиме зростанню патріотизму та суспільної активності громадян.

Проект Постанови передбачає підготовку та організацію заходів, спрямованих на належне відзначення на державному рівні 100-ї річниці від початку Української революції 1917–1921 років.

Для цього пропонується Кабінету Міністрів України створити Організаційний комітет та затвердити відповідний План заходів, у якому передбачити проведення різнопланових просвітницьких, культурно-мистецьких, меморіальних, заходів та акцій.

Проектом Постанови також рекомендується місцевим органам влади ухвалити відповідні плани заходів на місцевому рівні.

Ухвалення запропонованої Постанови Верховної Ради України сприятиме підвищенню рівня національної свідомості українців, патріотичному вихованню молоді та консолідації української нації.

**Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
(щодо масштабного стимулювання вітчизняного виробництва, залучення
прямих іноземних інвестицій та розвитку малого та середнього
підприємництва)**

Реєстраційний номер 2143а

Метою прийняття закону є ліквідація конкурентних недоліків для представників малого та середнього бізнесу та вітчизняних виробників в порівнянні з іноземними компаніями та великими підприємствами.

Вказане дозволить забезпечити ринкові умови доступу до державних закупівель представників малого та середнього бізнесу та вітчизняних виробників в час економічної кризи та відсутності дешевих кредитних ресурсів.

Внаслідок військової агресії Російської Федерації проти України, втрати значної частини виробничих потужностей на території охопленій військовими діями, критичної девальвації національної валюти, руйнування банківської системи в країні загострюються економічні та соціальні проблеми. Як наслідок обсяги випуску промислової продукції за 1 квартал 2015 року скоротились на 21,5 % (порівняно з аналогічним періодом минулого року), річний обсяг експорту впав на майже 8,5 млрд дол. США за рік, оборот роздрібної торгівлі знизився практично на 25 %, кількість безробітних зростає до майже 2 млн осіб, рівень інфляції збільшився до 60 %, а середня заробітна плата скоротилась до 117 дол. США.

Враховуючи, що 90 % ВВП України формують кінцеві споживчі витрати, зазначені явища та пов'язане з ними падіння купівельної спроможності населення призвели до критичного скорочення реального ВВП у 2014 році на 7 %, та прогнозованого падіння в цьому році на 9 %.

Вітчизняні товаровиробники і особливо представники малого та середнього бізнесу потрапили у суттєво гірше становище в порівнянні з міжнародними конкурентами, які мають значно кращий доступ до глобальних ринків, кредитування (3-5 % вартість кредитних ресурсів для іноземних компаній в порівнянні з більше ніж 35 % для українських підприємств), новітніх технологій та іноземних інвестицій.

Цей закон ставить на меті створення конкурентних умов для представників малого та середнього бізнесу та вітчизняних виробників, які знаходяться в значно гіршому становищі ніж іноземні компанії.

Зарубіжна практика державних закупівель засвідчує наявність певних механізмів підтримки державою вітчизняних товаровиробників, які, зазвичай, запроваджуються або в період економічної кризи або за наявності проблем у тій чи іншій галузі виробництва.

Наприклад, у Казахстані постановою уряду № 423 від 17 травня 2010 року визначено перелік товарів, які повинні бути закуплені державними установами виключно у вітчизняних виробників. Серед таких товарів хліб, макаронні вироби, солодощі, крупи, молоко, молочні продукти, вершкове масло, яйця, сіль, безалкогольні напої та ін. Більше того, казахські компанії, де іноземний акціонер володіє часткою в статутному капіталі понад 50 % не допускаються до процедури держзакупівель, окрім тих, де 85 % працюючого персоналу місцеві мешканці, а кінцева продукція виробляється в Казахстані.

В Бразилії (член СОТ з 1995 року) існують преференції для місцевих виробників в конкретних галузях економіки. Наприклад, 20 % державних закупівель одягу та взуття повинні здійснюватись у вітчизняного виробника.

Щодо Кореї (член СОТ з 1995 року) то тут передбачені преференції для суб'єктів малого та середнього бізнесу – 10 % всіх державних закупівель повинні здійснюватись саме у вказаних суб'єктів підприємництва.

Цікавим є досвід Індії (член СОТ з 1995 року), де законодавчо встановлені переваги для місцевих виробників при здійсненні державних закупівель біометричних датчиків, електронних контролерів, ЛЕД дисплеїв, ноутбуків, планшетів, інших високотехнологічних товарів та товарів оборонної промисловості.

В Індонезії (член СОТ з 1995 року) в січні 2014 року міністерством промисловості прийнято законодавчий акт (02/M-IND/PER/1/2014), яким встановлено 2 критерії для участі у держзакупівлях – рівень локалізації виробництва та користь для країни (екологічність виробництва, підтримка малого та середнього бізнесу, кількість робочих місць тощо).

Окремим прикладом є досвід Туреччини (член СОТ з 1995 року) де законодавчо встановлені цінові преференції в розмірі 15 % для вітчизняних товаровиробників.

Також відповідно до директиви міністерства фінансів Китаю при проведенні державних закупівель перевага надається китайській високотехнологічній продукції.

В США (член СОТ з 1995 року) законодавчо обмежені поставки товарів іноземного виробництва для державних потреб. Зокрема, при будівництві державних об'єктів на території США встановлено обов'язкове використання матеріалів тільки вітчизняного виробництва.

У Росії (член СОТ з 2012 року) для вітчизняних товаровиробників надаються певні преференції на обмежений термін і тільки по окремих видах товарів. Крім того, російські державні компанії зобов'язані закупати 25 % товарів та послуг у представників малого та середнього бізнесу.

В Україні процедура державних закупівель відбувається за правилами, які не передбачають можливості замовнику надавати перевагу для продукції вітчизняного виробника.

Натомість законопроектом передбачено вдосконалення процедури оцінки пропозиції конкурсних торгів. Зокрема, окрім питомої ваги цінового критерію, пропонується ввести ще два обов'язкові критерії:

- наявність на території України потужностей для виробництва та/або сервісного обслуговування предмета закупівлі, що належать виробнику предмета закупівлі та/або надавачу сервісних послуг;

- виробництво товарів, надання послуг, виконання робіт суб'єктами мікропідприємництва, малого або середнього підприємництва.

Пропонується визначити їх питому вагу на рівні 15 % та 5 % відповідно.

Це дозволить забезпечити більш конкурентні умови доступу до державних закупівель представників малого та середнього бізнесу та вітчизняних виробників, які знаходяться в значно гіршому становищі ніж іноземні підприємства та великі підприємства.

Крім того, у зв'язку з вкрай важким становищем на ринку кредитних послуг, відсутністю у держави фінансової можливості частково компенсувати ставки по кредитах для виробників реального сектору економіки, така норма, в тому числі, спрямована на усунення дисбалансу між вартістю кредитних ресурсів для вітчизняних підприємств та іноземних компаній.

Також, з метою забезпечення прозорості та конкурентності, пропонується зобов'язати Міністерство економічного розвитку та торгівлі постійно опубліковувати на власному сайті аналітичну інформацію щодо частки товарів вітчизняного виробництва та частки малого та середнього бізнесу у загальному обсязі державних закупівель.

Зазначені новації сприятимуть розширенню потужностей внутрішнього промислового виробництва, зокрема за рахунок перенесення виробництва іноземних компаній-імпортерів на український ринок, а отже і надходженню прямих іноземних інвестицій до України, та створенню нових робочих місць.

Прийняття запропонованих змін до законодавства забезпечить створення

конкурентних умов для представників малого та середнього бізнесу та вітчизняних виробників, які знаходяться в значно гірших умовах ніж іноземні компанії та великі підприємства.

Реалізація передбачених законом механізмів стане одним із дієвих інструментів подолання економічної кризи та дасть поштовх для зростання економіки України та підвищення добробуту громадян.

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання розвитку ринку вживаних товарів

Реєстраційний номер 3046

Метою запропонованого проекту Закону України є сприяння розвитку ринку вживаних товарів в Україні, зокрема автомобільного, виведення його з тіні, забезпечення прозорих, конкурентних, а головне прибуткових умов ведення бізнесу офіційними підприємствами автомобільної галузі та забезпечення стабільних додаткових надходжень до Державного бюджету.

Шляхом досягнення даної мети вбачається приведення законодавства у сфері оподаткування операцій з вживаними товарами до норм країн Європейського Союзу.

Прийняття проекту Закону України зумовлене необхідністю забезпечення прозорості у функціонуванні ринку вживаних товарів, усунення суперечливих та неоднозначних трактувань податкового законодавства щодо визначень термінів та комерційних операцій на ринку вживаних товарів, усунення сумнівних та непрозорих схем купівлі-продажу вживаних товарів, а також приведення законодавства у сфері оподаткування торгівлі вживаними товарами до діючих норм Європейського права.

Суперечливість оподаткування у сфері торгівлі вживаними товарами в Україні гальмує цивілізований розвиток низки важливих для економіки країни товарів, зокрема транспортних засобів, що є вагомою статтею формування податкових надходжень Державного бюджету України.

На даний момент відносини на ринку вживаних транспортних засобів України є далекими від цивілізованих. Переважна більшість угод купівлі-продажу здійснюється напряму між приватними особами через торгуючі організації, що мають право виписки довідок-рахунків, або ж через посередників у вигляді комісійних майданчиків. Частка таких операцій складає до 95 % від загальної кількості. Діяльність організацій, що надають послуги з оформлення операцій купівлі-продажу вживаних автомобілів, важко назвати прозорою, адже діючи в інтересах продавця, вони намагаються знайти способи заниження реальної ринкової вартості і зменшити податкове навантаження на клієнта. До того ж згідно пункту 173.2 статті 173 Податкового кодексу України дохід, отриманий платником податку від продажу протягом звітного року лише одного легкового автомобіля, взагалі не підлягає оподаткуванню. Більшість же операцій на ринку пов'язана саме з продажем лише одного автомобіля протягом року. Таким чином надходження до бюджету або взагалі відсутні або є

мізерними і забезпечуються лише за рахунок оподаткування доходів юридичних осіб від операцій комісійної торгівлі, яка, у свою чергу, пов'язана зі значними спекуляціями. Крім того, покупці вживаних автомобілів, не маючи реальної змоги перевірити юридичну чистоту автомобіля і самої процедури купівлі-продажу, стають жертвами шахраїв і спекулянтів.

Головною причиною відсутності в Україні нормального функціонування ринку вживаних транспортних засобів є неоднозначність та наявність колізій у положеннях пункту 189.3 статті 189 Податкового кодексу України. В умовах чинного законодавства існує небезпека повторного нарахування ПДВ на повну вартість при операціях купівлі-продажу одного і того ж транспортного засобу. Перший раз відбувається повне ПДВ оподаткування операції продажу споживачу нового транспортного засобу офіційним дилером, вдруге – при повторній реалізації юридичною особою (дилером) того ж, але уже вживаного транспортного засобу, що перед цим був викуплений у споживача.

Такий стан справ кардинально суперечить європейській і міжнародній практиці, де податок на додану вартість при повторному продажі вживаних товарів (зокрема транспортних засобів) нараховується виключно на маржинальний прибуток, що є різницею між ціною продажу та ціною придбання (стаття 315 Директиви Ради Європейського Союзу № 2006/112/ЕС).

Спроби операторів ринку страхувати такі небезпеки роблять офіційний бізнес з продажу вживаних транспортних засобів економічно неефективними.

Недосконалість податкового законодавства у даній сфері веде до тінізації ринку та пошуку шляхів оптимізації (щоправда не завжди юридично чистих і законних), зокрема через підміну загальноприйнятої у розвинутих країнах світу програми обміну вживаного автомобіля на новий або інший вживаний – «трейд-ін» – різноманітними комісійними схемами, які аж ніяк не сприяють наповненню бюджету.

Реалізація даного законопроекту дозволить створити сприятливе ринкове середовище для легального успішного ведення бізнесу з торгівлі вживаними автомобілями офіційними представниками автобізнесу. Крім того, широке впровадження повноцінної програми «трейд-ін» обов'язково призведе до збільшення обсягів продажу нових автомобілів, а також супутніх товарів і послуг, підвищить безпеку операцій на автомобільному ринку для споживачів і сформує додаткове джерело нових робочих місць.

Для порівняння, у Європі понад дві третини усіх автомобілів з пробігом продається через офіційні дилерські мережі, що забезпечує країнам Євросоюзу усі вищезазначені

переваги. Часто цей бізнес є навіть більш прибутковим, ніж продаж нових транспортних засобів.

Прийняття запропонованого законопроекту сприятиме удосконаленню процедури та підвищенню ефективності системи оподаткування на ринку вживаних товарів, створить умови для нормального повноцінного функціонування загальноприйнятої у розвинутих країнах Європи і світу програми «трейд-ін» на базі офіційних дилерських підприємств і забезпечить додаткову дохідність підприємств у кризові часи.

Крім того буде закладена база для детінізації ринку, легалізації доходів та переведення взаємовідносин між покупцями та продавцями у офіційний взаємовигідний формат, що сприятиме наповненню Державного бюджету.

Буде даний поштовх для відновлення позитивної динаміки продажу нових автомобілів, супутніх сервісів і фінансових послуг, а також створені нові робочі місця.

Все це сприятиме швидшому і більш ефективному інтегруванню України до Європейської і світової економічної системи.

Про загальні засади створення і функціонування вільних митних зон промислового типу та здійснення на їх територіях промислово–виробничої діяльності

Реєстраційний номер 3264

Метою і завданням проекту закону є запровадження єдиного підходу до принципів створення та функціонування вільних митних зон промислового типу, визначення зобов'язань, прав та повноважень утримувачів зон та суб'єктів підприємницької діяльності в межах зон, їх взаємовідносин між собою та органами влади. Положення цього законопроекту в подальшому повинні стати основою розробки проектів законів про створення конкретних вільних митних зон промислового типу.

Законопроект передбачає конкретизацію положень Митного кодексу України щодо регулювання відкриття (призначення) та організації діяльності вільної митної зони промислового типу, утримувача зони та економічного агента. Положеннями законопроекту визначаються:

умови створення вільної митної зони промислового типу, вимоги до території зони, процедура створення, органи Управління зоною;

вимоги до утримувача території вільної митної зони промислового типу, його повноваження, зобов'язання, процедура призначення;

вимоги до економічного агента вільної митної зони промислового типу, його права та обов'язки, процедура призначення;

зміст та порядок укладення угоди про здійснення промислово-виробничої діяльності в вільній митній зоні промислового типу;

умови ведення господарської діяльності агентами вільної митної зони промислового типу, їх реєстрація;

умови діяльності на території вільної митної зони промислового суб'єктів господарювання, які не є агентами вільної митної зони промислового типу, а організують свою діяльність на загальних підставах;

повноваження державних органів влади щодо створення, супроводу діяльності та закриття вільної митної зони промислового типу;

зміст та форма окремого Закону про створення конкретної вільної митної зони промислового типу;

положення про реєстри вільних митних зон промислового типу та їх економічних агентів.

Реалізація норм законопроекту дозволить уникнути зупинки діючого промислового виробництва, створить умови для залучення інвестицій, в тому числі іноземних, для модернізації існуючих та створення нових потужностей підприємств переробної промисловості, зберегти існуючі робочі місця та створити нові, що в свою чергу сприятиме загальному покращенню якості життя населення, а також зменшенню матеріальних втрат, зокрема, у виробничій сфері.

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування у вільних митних зонах промислового типу

Реєстраційний номер 3265

Мета закону – створення соціально-економічних стимулів для зростання інвестиційної активності та нарощування обсягів виробництва суб'єктами господарювання на територіях вільних економічних зон промислового типу, створення сприятливих умов для залучення інвестицій, у тому числі іноземних, в умовах дії Угоди про асоціацію між Україною та ЄС шляхом надання преференційних стимулів економічним агентам вільних митних зон промислового типу.

Законопроект передбачає внесення змін та доповнень до Податкового кодексу України стосовно особливостей оподаткування економічних агентів вільних митних зон промислового типу в частині податків на прибуток, землю, майно та ПДВ.

Реалізація норм законопроекту дозволить уникнути зупинки діючого промислового виробництва, створить умови для залучення інвестицій, в тому числі іноземних, для модернізації існуючих та створення нових потужностей підприємств переробної промисловості, сприятиме збереженню існуючих та створенню нових робочих місць, що в свою чергу сприятиме загальному покращенню якості життя та добробуту населення.

Про внесення змін до Митного кодексу України щодо вільних митних зон промислового типу

Реєстраційний номер 3266

Основними завданнями законопроекту є:

адаптація українського законодавства до форм і методів ведення економічної діяльності країн-сусідів, у тому числі східноєвропейських в частині заходів по стимулюванню створення нових та підвищення ефективності діяльності існуючих підприємств промисловості (з метою створення рівних умов виробництва з країнами Євросоюзу і СOT);

підвищення ефективності використання вільних митних зон промислового типу як інструменту стимулювання структурних змін промисловості, залучення іноземних інвестицій, підвищення експортного потенціалу переробної промисловості;

ефективне використання виробничого, науково-технічного та експортного потенціалу країни, відновлення конкурентоспроможності продукції переробної промисловості на внутрішньому і зовнішніх ринках;

створення умов для збільшення кількості високопродуктивних робочих місць на підприємствах переробної промисловості;

зниження витрат на розробку, виробництво і збільшення обсягів випуску продукції переробної промисловості;

активізація міжнародного співробітництва та підвищення іміджу України на міжнародному ринку як країни, що має конкурентоспроможне машинобудування та сприятливе інвестиційне середовище;

створення законодавчої основи для реалізації державних програм імпортозаміщення.

Митним кодексом України передбачено створення та функціонування вільних митних зон комерційного, сервісного та промислового типів. При цьому відкриття та регулювання діяльності вільних митних зон комерційного та сервісного типів здійснюється відповідно до положень Митного кодексу. А процедури відкриття та регулювання діяльності вільних митних зон промислового типу, мета створення яких організація виробництва (переробки, обробки) товарів, не визначені. Положення кодексу, з цього питання, посилаються на окреме законодавство, яке на даний момент відсутнє.

Проект закону розроблено з метою удосконалення законодавчого механізму визначення та конкретизації умов та правил створення і функціонування вільних митних зон промислового типу для використання їх як інструментів сприяння зростанню інвестиційної

активності та нарощування обсягів виробництва підприємствами на території України, створення сприятливих умов для залучення інвестицій, у тому числі іноземних, в умовах дії Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Реалізація норм законопроекту дозволить уникнути зупинки діючого промислового виробництва, створить умови для залучення інвестицій, в тому числі іноземних, для модернізації існуючих та створення нових потужностей підприємств переробної промисловості, зберегти існуючі робочі місця та створити нові, що в свою чергу сприятиме загальному покращенню якості життя населення, а також зменшенню матеріальних втрат, зокрема, у виробничій сфері.

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України (щодо удосконалення механізму справляння податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки)

Реєстраційний номер 3269

Метою та завданням законопроекту є удосконалення окремих норм ПК України з метою узгодження окремих елементів механізму справляння податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Необхідність прийняття цього законопроекту обґрунтовується тим, що Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII було прийнято ряд положень, щодо справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в яких міститься велика кількість законодавчих прогалин та неузгодженостей, що унеможливають ефективне застосування положень Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI на практиці.

Так, станом на сьогоднішній день норми Кодексу припускають множинне трактування положень щодо можливості встановлення обов'язку зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у 2015 році; законодавчо не врегульовані або врегульовані неналежним чином окремі питання застосування пільг зі сплати податку, випадки сплати податку за наявності майна у спільній сумісній власності або на титулі господарського відання тощо.

Враховуючи вищезазначене, є необхідність у прийнятті змін до Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI (далі – ПК України), які б усунули названі недоліки.

Поданим проектом Закону передбачається внесення змін та доповнень до Податкового кодексу України.

Так, пропонується виключити пункт 33 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, норми якого вступають в суперечність з нормами інших розділів ПК України щодо можливості застосування податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в 2015 році.

Доповненням до пункту 18 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України пропонується встановити механізм виправлення помилок, у разі виявлення розбіжностей у відомостях щодо об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Також пропонується внести зміни до пункту 5 Розділу XIX «Прикінцевих положень» Податкового кодексу України, стосовно застосування ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у випадку не встановлення його рішеннями органів місцевого самоврядування.

Крім того, пропонується встановити особу, відповідальну за порушення правил сплати (перерахування) податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у спільній сумісній власності.

Вбачається необхідним також внести зміни до статті 266 ПК України щодо передбачення:

механізму визначення платника податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;

можливості сплати податку суб'єктами господарювання, які володіють майном на праві господарського відання;

механізму застосування податкових пільг щодо майна платника, яке знаходиться в адміністративно-територіальних одиницях з різними пільговими ставками;

уточнення ознак об'єктів нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки, які не є об'єктом оподаткування;

обов'язку сплати податку з майна, яке знаходиться у фактичному використанні платника, а не лише володіє формальними ознаками, що уможливають його використання у певній сфері;

механізму сплати податку, якщо об'єкт оподаткування перебуває у спільній сумісній власності.

Також пропонується конкретизувати окремі положення щодо визначення видів нерухомого майна, які є об'єктом оподаткування.

Крім того, пропонується внести відповідні зміни до Цивільного кодексу України, а саме:

статтю 621 доповнити в частині надання права уповноваженій особі щодо сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, вимагати від інших осіб-власників відшкодування збитків у разі, якщо несплата (неперерахування) податку відбулась внаслідок порушення договірного порядку надходження від інших осіб-власників належних до сплати сум податку;

статтю 1037 доповнити в частині надання права управителю вимагати відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням обов'язків податкового агента з податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Прийняття законопроекту дозволить значно удосконалити окремі елементи механізму справляння податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, а в окремих випадках усунути законодавчі неузгодженості, які унеможливлювали його справляння.

Дані законодавчі зміни покликані встановити більш справедливі умови оподаткування зазначеним податком у порівнянні із чинними на момент подання Проекту Закону.

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінансування капітальних ремонтів багатоквартирних будинків

Реєстраційний номер 3332

Метою проекту є вирішення проблем фінансування капітальних ремонтів багатоквартирних житлових будинків, які передаються співвласникам цих будинків у відповідності до Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку».

Досягнути зазначеної мети пропонується шляхом забезпечення здійснення капітальних ремонтів на умовах співфінансування з Державного бюджету України та відповідних місцевих бюджетів в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінансування капітальних ремонтів багатоквартирних будинків» розроблено з метою врегулювання на законодавчому рівні питання проведення за рахунок державного та місцевих бюджетів капітальних ремонтів багатоквартирних будинків.

Необхідність прийняття проекту обґрунтовується нагальною потребою збереження житлового фонду багатоквартирних будинків.

В односторонньому порядку узаконено факт передачі співвласникам багатоквартирних будинків права власності на спільне майно багатоквартирного будинку без згоди самих співвласників. Таким чином, держава та органи місцевого самоврядування позбулись тягаря утримання житлового фонду, який в переважній більшості перебуває у незадовільному стані, переклавши значні витрати на малозабезпечені верстви населення, що переважно проживають у таких багатоквартирних будинках.

Громадяни, які отримали квартири в 50-80 роках ХХ століття, сьогодні мають вік в 60-90 років. Вони отримують мізерні пенсії, яких не вистачає навіть на їжу, ліки і комунальні послуги, тарифи на які значно зросли. Далеко не всі мешканці мають фінансову можливість оплатити навіть поточні «косметичні» ремонти, не кажучи вже про капітальні.

У багатьох регіонах експлуатується житло, вік якого становить понад півстоліття. За матеріалами досліджень аналітичного центру асоціації міст України сьогодні в державі налічується 25,5 тисячі будинків, побудованих за проектами перших масових серій великопанельних, блочних і цегляних будинків, загальною площею 72 млн м², тобто тих, що потребують відновлення шляхом реконструкції і модернізації. Взагалі більша частина житлового фонду України перебуває в незадовільному технічному стані через недостатне

фінансування заходів щодо його утримання; зберігається тенденція передчасного старіння житлового фонду.

З 1990 року так і залишились не виконаними норми Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» та постанови Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 1992 р. № 572 «Про механізм впровадження Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» щодо обстеження таких будинків і здійснення їх капітального ремонту.

Неспроможність фінансувати капітальні ремонти більшістю мешканців згодом призведе до знищення самих будинків. Спочатку в цих будинках знеціняться квартири, потім з квартир почнуть виїжджати більш заможні мешканці, а менш забезпечені залишаться в заручниках, і, наостанок, ці будинки попросту залишаться порожні та покинуті.

Проектом пропонується внести зміни до Житлового кодексу Української РСР, Закону України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» та Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» в частині забезпечення здійснення капітальних ремонтів на умовах співфінансування з Державного бюджету України та відповідних місцевих бюджетів в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Прийняття проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо фінансування капітальних ремонтів багатоквартирних будинків» сприятиме ефективному утриманню та експлуатації багатоквартирних будинків, збереженню житлового фонду; допоможе запобігти погіршенню матеріального стану малозабезпечених верств населення.

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податкової лібералізації

Реєстраційний номер 3357

Метою законопроекту є побудова в Україні ліберальної сучасної податкової системи, яка передбачатиме:

створення унікальних фіскальних умов для розвитку бізнесу та відновлення економіки країни;

розв'язання найбільш болючих проблем у сфері оподаткування – рівень податкового навантаження на фонд оплати праці не більше 30 %;

оздоровлення інвестиційного клімату – зниження ставок прямих податків, перехід до оподаткування розподіленого прибутку;

виведення економіки з тіні – встановлення обґрунтованих ставок податків та спрощення адміністрування задля стимулювання легалізації бізнесу;

стабільність та передбачуваність податкового законодавства – запровадження мораторію на 3 роки щодо змін базових елементів податків та зборів.

Реальна макроекономічна ситуація в Україні у 2014 та 2015 роках демонструє невтішні результати: різке падіння національної економіки (ВВП: падіння 14,6 % у 2 кварталі 2015 року до 2 кварталу 2014 року, в окремих галузях падіння на 25-35 %), зниження доходів та купівельної спроможності громадян (індекс реальної заробітної плати за січень-серпень 2015 року 76,8 % до відповідного періоду 2014 року), скорочення капітальних інвестицій (щорічно понад 10 % у 2012-2014 роках), знос основних засобів (майже 80 %). І це лише незначна частина національної статистики.

Дефіцит доходів бюджету, його касові розриви Уряд намагається компенсувати не за рахунок кардинального перегляду та оптимізації системи державних видатків, а за рахунок збільшення рівня перерозподілу ВВП через бюджет шляхом зростання рівня податкового навантаження.

Частка розподілу ВВП через бюджет та державні позабюджетні фонди в останні роки в Україні досяг рівня 43-48 %, що призводить до:

створення адміністративно керованої економіки з максимальним втручанням держави в економічні процеси;

централізації владних повноважень;

скорочення темпів розвитку регіонів;

зниження інвестиційної активності підприємств;
подальшого охолодження національної економіки;
зменшення стимулів до підвищення продуктивності праці.

При цьому, історія розвитку економік західноєвропейських країн не знає випадків, коли сталий динамічний розвиток можливий при вилученні у доходи держави податків і зборів на рівні понад 50 % ВВП, а найбільше зростання економіки України на рівні 9,5-12 % зафіксовано у 2003 та 2004 роках, коли частка ВВП, що перерозподілялася через зведений бюджет та державні позабюджетні фонди, складала 39,1 % та 37,7 % відповідно.

Одночасно, збереження (збільшення) високої вартості робочої сили в Україні, особливо через значний розмір єдиного соціального внеску, відсутність розгалуженої системи вирахувань з податку на доходи фізичних осіб) призводить до заморожування легального рівня оплати праці, відтоку кваліфікованих кадрів за кордон, подальшого стихійного переміщення доходів населення у тіньовий сектор.

Тому, в умовах недостатності власних обігових коштів, високій вартості кредитних ресурсів, обмежених джерелах залучення інвестицій подальша фіскалізація в Україні неприпустима та є такою що не сприятиме відновленню економіки України, подоланню її значного боргового тягаря.

Прийняття законопроекту забезпечить зменшення фіскального навантаження на бізнес, створення сприятливих умов для залучення інвестицій, оновлення основних фондів підприємств, ліквідацію поширених схем ухилення від оподаткування, виведення значної частини економіки з тіні, що призведе до збільшення доходів як державного, так і місцевих бюджетів.

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей кримінального провадження в податкових відносинах та питань адміністрування податків і зборів

Реєстраційний номер 3448

Метою законопроекту є:

1) підвищення ефективності адміністрування податків і зборів;

2) недопущення кримінального переслідування за ст. 212, 212¹ Кримінального кодексу України у разі виявлення факту неузгодження грошових зобов'язань в адміністративному/судовому порядку, визнання їх протиправним/скасування або сплати протягом встановленого строку.

Наразі Методичні рекомендації щодо порядку взаємодії між підрозділами органів державної фіскальної служби при організації, проведенні та реалізації матеріалів перевірок платників податків, затверджених Наказом ДФС України від 31.07.2014 року № 22 у п. 2.5.1 вказують, що підрозділ, який проводив перевірку, зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дня, наступного за днем прийняття податкового повідомлення-рішення (вимог про сплату боргу (недоїмки) зі сплати єдиного внеску) або **протягом 10 робочих днів з дня завершення процедури адміністративного оскарження** письмово повідомити слідчий підрозділ і передати матеріали перевірки для прийняття рішення згідно з положеннями Кримінального процесуального кодексу України. Тому вищевказана мета не буде мати значного негативу для подальшого швидкого розслідування кримінальних проваджень за цими статтями.

Окремо слід звернути увагу, що за ст. 212, 212¹ КК України передбачені санкції у вигляді штрафу з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю. У зв'язку з цим держава повинна бути зацікавлена саме в належній сплаті грошових зобов'язань, а притягнення осіб до відповідальності повинно здійснюватися лише за несплату узгоджених грошових зобов'язань протягом встановленого строку;

3) покращення ефективності діяльності правоохоронних органів шляхом реальної боротьби з організаторами податкових злочинів, а не зловживання використанням:

- угод про визнання винуватості з особами, які отримали незначну винагороду за свою діяльність;

- механізму звільнення від кримінальної відповідальності, передбаченого ч. 4 ст. 212, 212¹ КК України;

4) недопущення порушення прав та інтересів платників податків у податкових

відносинах, шляхом використання правоохоронними органами вироків суду про затвердження угод про визнання винуватості, які платник податків не має права оскаржити та будь-яким іншим чином спростувати.

У розглядуваний спосіб правоохоронні органи отримують фактично беззаперечний, на їх думку, доказ безтоварності операцій, який вони можуть використати для обґрунтування донарахувань всім платникам податків (особливо великим), з якими директор, що визнав вину, та його підприємство мало господарські відносини. При цьому добросовісний платник податків опиняється у ситуації, коли він позбавлений процесуальних можливостей щось зробити з угодою про визнання винуватості. Хоча він і зацікавлений в оскарженні і скасуванні такого вироку, особливо, коли в ньому фіксуються обставини, які не відповідають дійсності: наприклад, менеджери, зустрічались та підписували угоди із директором, який згодом «зізнався» у фіктивному підприємстві та заперечив будь-яку господарську діяльність, яку він вів як директор підприємства;

5) усунення недоліків законодавчої техніки, що мають вплив під час апеляційного, касаційного оскарження, зверненні до Верховного суду України.

Наприклад, ч. 6 ст. 396 та ч. 6 ст. 427 КПК України передбачено, що під час подання апеляційної або касаційної скарги необхідно додавати її копії з додатками в кількості, необхідній для надіслання сторонам кримінального провадження і учасникам судового провадження. В той же час згідно п. 25 ч. 1 ст. 3 КПК України учасниками судового провадження є свідок, понятий, заставодавець, перекладач, експерт, спеціаліст, секретар судового засідання, судовий розпорядник, яким не доцільно надсилати копії таких документів;

6) посилення принципу змагальності сторін у кримінальному судочинстві;

7) підвищення в два рази розміру фактичного ненадходження до бюджету податків, зборів, єдиного соціального внеску, починаючи з якого діяння вважалось би кримінальним правопорушенням.

Законопроектом пропонується внести такі зміни до Податкового кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України, Кримінального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України, Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України.

1. Запровадити листування контролюючих органів з платниками податків, які подають звітність в електронній формі, виключно засобами електронного зв'язку.

2. Уточнити порядок обрахунку строків для надання заперечення на акт (довідку) про результати перевірки та копій документів до нього – з наступного дня, за днем отримання акту (довідки) у зв'язку з тим, що органи ДФС України в порушення статей 2, 3 Європейської Конвенції про обчислення строків від 16.05.1972 року, рахують день отримання платником податків акту (довідки) про результати перевірки, першим днем із п'яти робочих днів, протягом якого можливо подати заперечення, хоча Європейська Конвенція вказує, що обрахунок строку повинен починатися опівночі (00.00 год.), тобто з наступного дня, за днем отримання акту.

3. Збільшити контролюючим органам строк надсилання повідомлення про місце і час проведення розгляду заперечення на акт (довідку) з 2 до 4 робочих днів до дня їх розгляду, так як в більшості випадків протягом 2 робочих днів платник податків не в змозі отримати вказане повідомлення.

4. Видалити п. 56.19 ст. 56 ПК України, яким встановлено місячний строк звернення до суду у разі оскарження рішень органів ДФС України в адміністративному порядку, оскільки це суперечить п. 56.18 ст. 58 ПК України, яким встановлено 1095-денний строк звернення до суду, про що зазначено в тому числі у листі Вищого адміністративного суду України від 10.02.11 року № 203/11/13-11.

5. Скасувати п. 56.22 ст. 56 Податкового кодексу України, який суперечить концепції законопроекту, зазначеній у пункті 8 цього розділу, і регулює питання оголошення повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення до остаточного узгодження грошових зобов'язань.

6. Скасувати підставу для проведення документальної позапланової перевірки, передбачену пп. 78.1.18 п. 78.1 ст. 78 ПК України, що фактично дублює пп. 78.1.17 п. 78.1 ст. 78 ПК України.

7. Визначити точний перелік підстав для проведення фактичної перевірки при вчиненні порушення в минулому протягом 1 року.

8. Установити визначення злочину в податкових відносинах шляхом зазначення у примітках до ст. 212, 212¹ Кримінального кодексу України, що є фактичним ненадходженням до бюджетів чи державних цільових фондів коштів – **несплата узгоджених податкових зобов'язань** протягом встановлених законом строків.

9. Внести зміни до КАС України, ЦПК України та ГПК України встановивши, що не є обов'язковим для суду вирок, яким затверджено угоду про визнання винуватості щодо

кримінальних правопорушень, передбачених ст. 205, 212, 212¹, 358, 366 Кримінального кодексу України (фіктивне підприємництво; ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування; підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів, печаток, штампів; службове підроблення).

10. Доповнити підстави для закриття провадження в КПК України трьома обставинами: коли грошове зобов'язання (недоїмка) визначене податковим повідомленням-рішенням (вимогою) контролюючого органу є неузгодженим, визнане протиправним та/або скасоване і коли грошове зобов'язання (недоїмка) визначене податковим повідомленням-рішенням (вимогою) сплачене у повному обсязі будь-якою особою протягом 10 днів.

11. Усунути різнотлумачення ст. 110 та ст. 380 КПК України щодо можливості надання роз'яснень ухвал слідчих суддів, наприклад, про обшук, про арешт майна.

Існує ряд випадків коли рішення, прийняті слідчими суддями є незрозумілими, містять суперечність в мотивувальній та резолютивній частині, але слідчі судді, відмовляються роз'яснювати такі рішення. В якості аргументації слідчі судді посилаються на ст. 380 «Роз'яснення судового рішення» КПК України, яка міститься в розділі IV «Судове провадження у першій інстанції», а також тому, що диспозиція цієї статті з урахуванням терміну «судове провадження» вказує, що роз'яснено може бути судове рішення, яке постановлене в судовому провадженні за наслідками розгляду кримінального провадження по суті та підлягає виконання уповноваженими органами.

12. Замінити слова «умови» на «зміст» у ч. 7 ст. 474 КПК України, де перелічено обставини, які суд перевіряє перед затвердженням угоди про визнання винуватості.

Необхідність цього викликана тим, що є незрозумілим визначення «умови угоди» в кримінально-процесуальному законодавстві України. За аналогією цивільного законодавства України (ст. 638 Цивільного кодексу України) умови угоди – це **елементи зобов'язань сторін** (предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди).

13. Дозволити зацікавленим особам оскаржувати вироки суду, яким затверджена угода про визнання винуватості, якщо таке рішення суду порушує права, свободи чи інтереси цих осіб.

14. Усунути неоднозначне тлумачення ч. 6 ст. 396 та ч. 6 ст. 427 КПК України щодо необхідності подання до суду касаційної інстанції копій оскаржуваних рішень всім учасникам судового провадження (з чим погоджується Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ у листі від 27.08.2015 р. вих. № 91498/0/415).

15. Доповнити ч. 4 ст. 347 КПК України, дозволивши обвинуваченому (підсудному) і захиснику в суді після оголошення змісту обвинувального акту та цивільного позову (у разі наявності) надати усні та письмові пояснення в порядку ст. 20 КПК України.

16. Дозволити суду касаційної інстанції проводити розгляд касаційної скарги без участі особи, яка подала скаргу, **якщо вона не заявила про бажання брати участь у касаційному розгляді** (для уникнення відкладення розгляду справ через те, що не було забезпечено присутності особи, яку тримають під вартою).

17. Визначити в ч. 2 ст. 49 Кримінального кодексу України, що перебіг строків давності зупиняється на період оскарження в адміністративному або судовому порядку зобов'язань, які особа повинна сплати державі.

18. Вказати чітко момент коли особа звільняється від кримінальної відповідальності за ст. 212, 212¹ Кримінального кодексу України, якщо відповідні податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодування шкоди, завданої державі їх несвоєчасною сплатою (штрафні санкції, пеня) сплачені в повному обсязі **будь-якою особою**. Чинна редакція вказує, що особа звільняється від кримінальної відповідальності, **якщо вона** до притягнення до кримінальної відповідальності сплатить грошові зобов'язання.

Відповідно до п. 14 ч. 1 ст. 3 КПК України притягнення до кримінальної відповідальності - стадія кримінального провадження, яка починається з моменту повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення. Слід звернути увагу, що в рішенні Конституційного суду України від 27.10.1999 року № 9-рп/99 (стосовно КПК України 1960 року) зазначено, що притягнення до кримінальної відповідальності, як стадія кримінального переслідування, починалась саме з моменту пред'явлення особі обвинувачення у вчиненні злочину.

19. Підвищити в два рази розмір фактичного ненадходження до бюджету податків, зборів, єдиного соціального внеску та страхових внесків на пенсійне страхування для встановлення наявності ознак складів кримінальних правопорушень, передбачених ст. 212, 212¹ Кримінального кодексу України.

20. Узгодити норми ПК України з нормами процесуальних кодексів, стосовно термінів

визнання недійсними рішень або їх скасування. Зокрема, норми ПК України оперують терміном «визнання рішень недійсними». В той же час в нормах КАС України йдеться про «визнання протиправними, скасування рішень суб'єктів владних повноважень».

У зв'язку з цим необхідно на законодавчому рівні передбачити можливість визнавати протиправними або скасовувати рішення контролюючого органу (наприклад, п. 1 ч. 4 ст. 105 КАС України передбачає, що адміністративний позов може містити вимоги про скасування або визнання нечинним рішення відповідача - суб'єкта владних повноважень повністю чи окремих його положень). На практиці виникає багато суперечностей стосовно наслідків визнання рішень протиправними, або їх скасування, або визнання протиправними та скасування (п. 1 ч. 2 ст. 162 КАС України).

Наука адміністративного права виходить з того, що адміністративний акт, який виконано, не може бути відкликано, визнано недійсним або скасовано, якщо його виконання призвело до невідворотних правових наслідків.

В деяких випадках рішення контролюючого органу є адміністративним актом індивідуальної дії, що вичерпали свою дію (є припиненими), тому не можуть бути скасованими (наприклад, сплата податкового боргу на підставі податкової вимоги). Окрім того, вимога про скасування не може застосовуватись до дій, бездіяльності, оскільки їх не можна скасувати. В такому випадку слід застосовувати такий спосіб захисту як визнання рішення протиправним, наслідком чого буде надання юридичної оцінки цього рішення з моменту прийняття такого акту суб'єктом владних повноважень (вчинення дії або бездіяльності). Застосування судом «скасування» як способу захисту порушеного права, означало б повернення правовідносин до стану, який існував до моменту порушення права, тобто до моменту сплати податкового боргу, що в принципі є неможливим. Тому, наслідки скасування рішення контролюючого органу настануть з дати набрання відповідним рішенням суду законної сили.

Прийняття законопроекту сприятиме покращенню загального стану підприємницького середовища, налагодженню партнерських відносин між бізнесом та контролюючими органами, позитивно вплине на фінансове становище суб'єктів господарювання та підвищить позиції України в рейтингу легкості ведення бізнесу Doing Business, що складається експертами Світового банку.

Депутатські запити

Народним депутатом України М.О. Фроловим у 2015 р. подані депутатські запити:

№ 11/10-1995 від 03.07.2015 до Міністерства охорони здоров'я України

«Щодо необхідності підвищення якості та доступності медичних послуг»;

№ 11/10-2396 від 17.07.2015 до Державної міграційної служби України

«Щодо функціонування Єдиного державного демографічного реєстру та надання довідок органам соціального захисту населення».

Робота у виборчому окрузі № 76

За звітний період народним депутатом України М.О. Фроловим проведені:

86 зустрічей з виборцями;

участь і виступи на 2 сесіях Запорізької обласної ради;

участь і виступи на 2 сесіях Запорізької міської ради;

зустріч з членами Запорізької міської координаційної ради з питань розвитку підприємництва;

зустріч з активом ветеранської організації Орджонікідзевського району;

12 особистих прийомів громадян.

В окрузі № 76 відкриті дві громадські приймальні народного депутата України у Хортицькому (вул. Задніпровська, 15; телефон: 283-78-37) та Орджонікідзевському (вул. Сєдова, 5; телефон: 236-33-39) районах, де двічі на тиждень (щовівторка та щочетверга) проводяться прийоми громадян. За звітний період громадськими приймальнями проведено 202 прийомів громадян, загалом надійшло 434 звернення, з них 406 письмових.

За заявами громадян, трудових колективів, представників установ та організацій народним депутатом України М.О.Фроловим направлено 630 депутатських звернень (в т.ч. 525 – за заявами громадян) до органів місцевої та центральної влади.

За тематикою звернення поділяються наступним чином:

Промислова політика	3
Аграрна політика і земельні відносини	5
Транспорт і зв'язок	3
Економічна, цінова, інвестиційна, регіональна політика, будівництво, підприємництво	6
Фінансова та податкова політика	14
Соціальний захист населення	25
Праця і заробітна плата	9
Охорона здоров'я	21
Комунальне господарство	158
Житлова політика	24
Екологія та природні ресурси	4
Забезпечення дотримання законності та охорони правопорядку	27
Сім'я, діти, молодь, спорт	6
Культура, туризм	3
Освіта, наукова, науково-технічна, інноваційна діяльність	10
Діяльність об'єднань громадян	2
Діяльність Верховної Ради України	5
Діяльність органів місцевого самоврядування	1
Обороздатність, суверенітет, міждержавні і міжнаціональні відносини	5
Державне будівництво, адміністративно-територіальний устрій	1
Інше	193

На контролі народного депутата України залишається 104 звернення.

Найбільш поширеним питанням у зверненнях виборців є діяльність органів місцевого самоврядування у сфері житлово-комунального господарства. Завдяки втручання народного депутата України відремонтовано 45 об'єктів. Зокрема, вирішено питання щодо виділення коштів з місцевого бюджету на ремонт покрівлі та проведено ремонт навчально-виховного закладу № 108. На депутатському контролі перебуває ремонт 64 об'єктів.

Також завдяки втручанню народного депутата, депутати міської ради внесуть доповнення до Порядку розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності на території міста Запоріжжя (затверджене рішення міської ради № 33 від 27.03.2013 р.) щодо процедури анулювання паспортів прив'язки.

Поширеною проблемою у зверненнях виборців є забезпечення дотримання законності та охорони правопорядку. Переважно заявники звертають увагу на бездіяльність, перевищення повноважень або навмисне затягування термінів розгляду справ.

Актуальною проблемою для Запоріжжя є соціальний захист учасників бойових дій в зоні АТО, зокрема, забезпечення земельними ділянками для будівництва і обслуговування житлових будинків. Завдяки неодноразовим зверненням народного депутата України, на сесії Запорізької міської ради було прийнято Положення про облік учасників бойових дій, які отримали цей статус в результаті участі в АТО, а також членів сімей загиблих учасників АТО, які виявили бажання отримати земельні ділянки для будівництва і обслуговування житлових будинків на території м. Запоріжжя. Даним положенням передбачені критерії черговості відведення земельних ділянок та інші передумови для реалізації прав учасників та членів сімей загиблих в зоні АТО. У січні 2016 року на сесії міської ради повинні бути затверджені зміни до Генерального плану міста з виділенням 80 га землі учасникам АТО та сім'ям загиблих учасників АТО.

Завдяки оперативному втручанню М.О. Фролова був припинений процес ліквідації ряду соціально важливих об'єктів культури. Зокрема, комунальних закладів «Запорізька обласна бібліотека для юнацтва» та «Запорізький обласний центр художньо-естетичної творчості учнівської молоді».

За підтримки народного депутата України юний композитор М. Папій взяв участь у IV Міжнародному конкурсі молодих композиторів та виконавців у м. Варна, Болгарія. Єгор Бабак, 18 річний юнак, взяв участь у чемпіонаті Світу (м. Дублін) з гирьового спорту, де став бронзовим призером.

За сприяння М.О. Фролова був організований літній відпочинок десяти дітей позбавлених повноцінного батьківського піклування та дітей учасників АТО у соціальному дитячому таборі «Буковель».

Висвітлення діяльності народного депутата України в засобах масової інформації

Депутатська діяльність М.О. Фролова знаходить відображення на персональному сайті народного депутата України

<http://mfrolov.com.ua/>

та на особистій сторінці у Facebook

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100009874037571&fref=ts>.

За звітний період:

провів

4 прес-конференції для місцевих ЗМІ,

2 прямих ліній з читачами обласної газети;

взяв участь у телепередачах

«Право на владу» (ТК «1+1»),

«З перших вуст», «По суті» (ТК «Запоріжжя»),

«Сфера інтересов», «Грани» (ТРК «Алекс»),

«Аспекты», «Пресс-центр», «Личность», «Микрофон № 1»,

«Актуальное интервью» (ТК «МТМ»).